

Tio Mila 2018

Něco málo informací ze severu o tam jak tam bylo a jak se nám to tam zamlouvalo píše níže Lenka Hanáková a tak já jen doplním nějaká fakta k celé akci.

Letošní Tio Mila byla trochu odlišná od té loňské a to hlavně volbou dopravy, nakonec vyhrála ta letecká, ale vzhledem ke vzdálenosti rozumná volba.

Auto jsme nakonec půjčovali jen jedno (devítimístné), ale vzdálenost tréninků od chaty byla ještě zvládnutelná jedním autem, i když ne vždy s dostatečným komfortem, ale šetřit se musí.

Tréninky ještě doma připravili kluci: Fanda, Jirka a Ondra. Vše bylo perfektní a poučné pro stavaře občas záludné a maximálně 25 km od chaty.

Terén: pohádka, balada , no prostě sever se vším - všudy.

Chata: perfektní, trochu menší kuchyňka, ale dostačující, sprchy dělené ženy, muži, 3x Wc někdy i ucpané (to až někdy příště). Sauna bohužel Ne, ale na to stejně není čas.

Trénink a náročnost: tréninků proběhlo mám tucha, že 11- 12 a jeden ostrý závod – Tio Mila.

Náročnost velká a samá bažina a bažina a zase samá bažina, buzola nutnost a u někoho i dvě by bylo málo a směr stále ne a ne udržet. Naše tréninková mapa měla 60 km čtverečních a pro informaci v celku velikost celé zdi v měřítku 1:10000.

Jednou byla část v bazénu a ostatní na treku v Lunsenu cca 2 hodiny. Výlet vlakem do Uppsaly a Stockholmu .

Švédí: jedním slovem super, ochota a respekt i před západočechy. Možná se knám přijedou i podívat i po té co se někteří znás nechali stínovat od švéda a ještě mu při tréninku utečou (Fíla)

Tio Mila2018: start závodu je zážitek nade vše a to ještě doplněn hudbou a vším co k tomu patří.

Počasí: proti loňsku parádní, skoro bez deště a při příletu dokonce okolo 24°C jinak stále kolem 10 -15°C, sluníčko skoro každý den.

Závěrem: máme zase spoustu zkušeností a příští rok ta první desítka snad padne.

Děkuji všem za pomoc a doufám, že Vám to všem něco dá a nejen těch orientáckých zkušeností a dovedností.

FOTO komplet: http://nejdekorienteering.rajce.idnes.cz/Tio_Mila_2018/

Tak za rok.

Pepa

Článek a postřehy Lenky (KRL)

20. dubna v 10.00 jsme se sešli na letišti. Let byl naplánován na 11:40, takže jsme všichni prošli odbavením a už stačilo jen čekat. V 11:15 jsme začali nastupovat do letadla. Bohužel jsme dlouho čekali na povolení k odletu, takže jsme odlétali s půlhodinovým zpožděním. Let byl klidný. Do Arlandy jsme přistáli zhruba po 2 hodinách letu. Šli jsme si vyzvednout kufry a pak nastalo dlouhé čekání, protože Pepa, Ondra a Magda šli půjčit naše auto. Při čekání na letišti jsme se samozřejmě nudili, takže se to všechno neobešlo bez menších srandiček, které si teda radši necháme pro sebe. Po příjezdu na naše ubytování začalo velké vybalování. Potom následoval rychlý nákup a výklus po okolí Knivsty (pro někoho i koupání v jezeře). V sobotu dopoledne jsme začali s free-order tréninkem po dvojicích, abychom se alespoň trochu seznámili s místními terény. Odpoledne jsme vyrazili do krásného Kungshamn - Morga Naturresevat, kde proběhl krátký trénink. Někteří bohužel netrefili ani na start. (Kačka, Regi) Do neděle nám stavěli tréninky Pepa, Ondra a Magda, v pondělí se k nám připojili i Fanda s Jirkou. Každý večer jsme pak s nimi probírali postupy z tréninků. Pokud se teda někomu zrovna omylem nevypnuly nebo nevybily hodinky. V úterý v pozdním odpoledni jsme pak odjeli na trénink, který připravil místní orientácký oddíl. Čtvrtek byl trochu odpočinkový den. Dopoledne jsme měli kratší trénink a pak jsme si mohli vybrat, kdo chce jet do Uppsaly a kdo do bazénu. V podvečerních hodinách nás čekal trénink opět se Švédy. Připravili dvě krátké tratě po okolí Knivsty s hromadnými starty. Poté jsme se všichni přesunuli na chatu, kde jsme společně povečeřeli. I když se nám nejdříve moc nechtělo mluvit anglicky, po chvíli jsme se rozpovídali. Švédům se s námi tak líbilo, že odcházeli domů až kolem půl jedenácté, někteří i déle. V pátek nás čekal poslední trénink a pak jsme všichni vyrazili na výlet do Stockholmu. Počasí bylo sice větrné, ale krásné. Když jsme nastoupili do aut a byli jsme připraveni k odjezdu, začalo zrovna pršet. To jsme teda měli štěstí. Po příjezdu začala analýza výběru úseků na TioMilu a pak už rychle spát, abychom byli odpočatí na zítra. Tak, a byla tu sobota. Ráno brzké vstávání a pak dlouhá cesta do městečka Nynäshamn. Shromaždiště vypadalo pěkně, dokonce bylo i bez bláta. Jako první odstartoval dorost. Na 32. místě se umístila naše první štafeta ve složení Kamča, Filip, Šimon, Káťa a Lukáš. Ve výsledcích se neztratila ani naše druhá štafeta – Iva, Vojta, Radim, Kačka Š. a Marek. Následoval start žen. I tam jsme měli jednu štafetu zastupující Czech West O-Team. Běžely ji Léňa, Pája, Regi, Dáda a Magda. Závod mužů běželi Jirka a Ondra. V neděli už nás čekal odjezd, tedy hlavně balení a uklízení. Zvládli jsme to rychle. Dokonce jsme ještě stihli rychlý nákup a v 11 hodin už jsme jeli na letiště. Vrácení aut proběhlo rychle a v pořádku, a tak jsme byli na letišti i s menším časovým předstihem. Naše letadlo, ve kterém asi třetinu zabírali orientáci vracející se z TioMily, tentokrát odletělo na čas. A tak už nás jen čekal klidný let domů, vyzvednutí zavazadel a loučení se na letišti.

